

B/468/5.106.02.2017

PARLAMENTUL
ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

Hr. 78 B/07.03.2017

Adresată: Domnului Pavel Năstase, Ministrul Educației Naționale

De către: Dan Rădulescu, Deputat USR

Obiectul interpelării: Clarificări privind statutul și abordarea învățământului cu finanțare privată din România

În legislația din România, precum și în documentele specifice, apare sintagma "învățământul privat/particular"; acesta însă nu poate fi definit ca atare, având în vedere legăturile strânse cu statul, prin finanțarea per capita și prin control și evaluare. Doar finanțarea este privată, iar o denumire mai corectă a acestui sector ar putea fi „învățământ non – public”.

O primă recunoaștere oficială a acestui segment din sistemul de învățământ din România a venit prin Legea învățământului, nr. 84/ 2005. Legea Educației Naționale nr. 1/ 2011 aduce reglementări mai clare în ceea ce privește învățământul particular, însă criteriile, standardele, indicatorii de performanță, modalitățile de evaluare și control sunt identice cu cele pe care trebuie să le îndeplinească învățământul de stat. Standardele promovate și aplicate de ARACIP și ARACIS sunt identice pentru învățământul de stat și învățământul particular.

Învățământul particular a apărut ca alternativă la învățământul de stat. Ce oferă? Ceea ce lipsește din învățământul de stat: mai puțini elevi în clasă, bază materială foarte bună, uniforme, securitate, calitatea actului educațional, cadre didactice foarte bine pregătite, selectate, o pauză de masă adevărată, cu mâncare potrivită vârstei copiilor.

O nedreptate făcută nu neapărat învățământului particular, ci elevilor și studenților care învață în instituțiile de învățământ particular, a fost rezolvată, prin finanțarea școlilor private acreditate, pe principiul "banii urmează elevul”.

Statul român are o atitudine discriminatorie față de învățământul particular; pare că nu reușește să-și depășească propriile limite, dictate de uniformizare, de standardizare, fără să fie capabil să accepte alternativa și diversitatea. Programa, curriculumul, calificarea personalului sunt impuse, într-o formă sau alta, de stat. Autorizarea de funcționare provizorie, respectiv acreditarea, în învățământul preuniversitar, se fac printr-o agenție de stat, legată de Ministerul Educației și care are monopol în această activitate – ARACIP (ceea ce face ca România să fie un caz aparte și la acest capitol), fără a se oferi posibilitatea evaluării calității educației de o altă instituție cu acest profil, din Uniunea Europeană, de pildă. Învățământul particular trebuie să se încadreze în același "pat al lui Procust", dictat de instituțiile de evaluare și control de stat; un exemplu grăitor este reprezentat de Standardele de acreditare și evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar, aprobate prin HG 21/ 2007, Domeniul B – Eficacitate educațională, subdomeniul Activitate financiară, descriptorul 1.1.4: "Utilizarea a cel puțin 25% din bugetul realizat al unei unități de învățământ pentru dezvoltarea bazei material

proprie (...)" ; cum se poate aplica, în condițiile în care școlile de stat nu au finanțare proprie, iar în sectorul particular, prin lege, desfășurarea de activități educative este una non-profit?

Cadrelle didactice din învățământul particular sunt tratate discriminatoriu, fără să fie luate în considerare la multe dintre activitățile specifice, în țară. Managerii acestor instituții nu au un contract de management cu inspectoratele școlare, nu primesc calificative la final de an școlar, însă trebuie să dea socoteală și să se supună controlului și evaluării în aceleași limite și direcții precum directorii de școli de stat.

Având în vedere cele enunțate, vă rog să-mi comunicați, Domnule Ministru, care este punctul de vedere al Ministerului Educației Naționale privind:

- Modificarea, de urgență, a statutului ARACIP, dar și a standardelor naționale, aplicate în învățământul preuniversitar;
- Subordonarea limitată a instituțiilor din învățământul particular față de organismele de control și evaluare, de stat;
- O reală libertate a activității didactice, în cadrul instituțiilor din învățământul particular;
- Respectarea drepturilor cadrelor didactice din instituțiile de învățământ particular;
- Modificarea legislației, în mod corespunzător, astfel încât să existe și drepturi, nu doar obligații pentru învățământul particular.

Solicităm răspuns scris la problemele semnalate în această interpelare.

Cu stimă,

Dan Rădulescu

Deputat USR